

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกยางพาราเพื่อทดแทน
การปลูกลำไยของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน

ผู้เขียน

นางสาวหนูพิศ ทิวาพัฒน์

ปริญญา

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการอุตสาหกรรมเกษตร)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธนา พิมลศิริผล

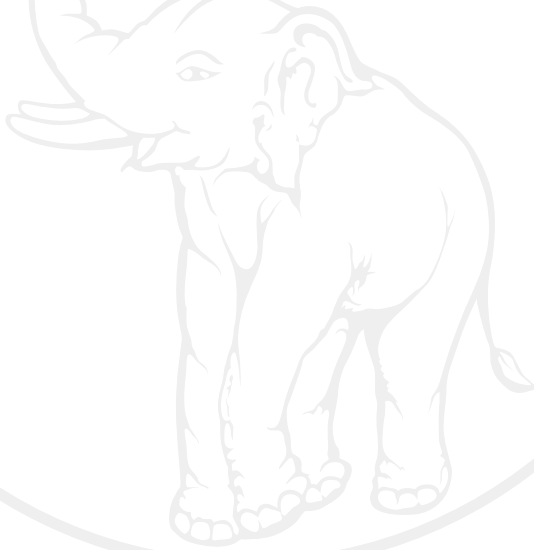
บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกยางพาราเพื่อทดแทนการปลูกลำไยของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน โดยทำการเลือกตัวอย่างเกษตรกร 3 รายมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ผลการศึกษา คือ เกษตรกรมีแนวคิดในการปลูกยางพารา จากปัญหาของปลูกลำไยที่มีต้นทุนสูง และมีการแนะนำในการปลูกยางพารา พร้อมทั้งได้เดินทางไปศึกษาดูงานในจังหวัดกำแพงเพชร และเชียงราย อีกทั้งทางเกษตรกรต้องการที่จะปลูกต้นไม้ที่มีอายุยืนยาว สามารถเก็บผลผลิตได้ตลอดทั้งปี รวมถึงภาครัฐมีการส่งเสริมในการให้องค์ความรู้กับเกษตรกรที่ต้องการปลูกยางพารา จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีจำนวนต้นยางพาราก่อนเปิดกรีดยางเฉลี่ย 81 ต้น/ไร่ ส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของทั้งหมด แหล่งเงินทุนหลักโดยเฉลี่ย คือ เงินทุนของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 83.3 แหล่งเงินทุนสนับสนุน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร คิดเป็นร้อยละ 16.7 พันธุ์ยางพาราโดยเฉลี่ยมาจากชื่อเอง คิดเป็นร้อยละ 60 จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คิดเป็นร้อยละ 40 และโดยส่วนใหญ่ใช้น้ำบาดาล และบ่อน้ำตื้น เป็นหลัก เป็นพื้นที่ราบ ทั้งหมด

การปลูกยางพาราในจังหวัดลำพูนเริ่มต้นจากการปลูกยางพาราแซมในสวนลำไยที่มีอยู่เดิมแล้วดูแลบำรุงรักษาควบคู่กันไป และเมื่อยางพาราเจริญเติบโตถึงปีที่ 3 จึงตัดต้นลำไยขาย ซึ่งประกอบกับต้นยางพาราพร้อมที่จะให้ผลผลิตน้ำยาง เนื่องจากเกษตรกรมีการเน้นให้น้ำ และปุ๋ยบำรุงยางพาราอย่างเต็มที่ รวมทั้งการให้แก๊สฮอร์โมนเร่งการเจริญเติบโตผลผลิตน้ำยางของต้นยางพารา

เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนรวม กับผลตอบแทนโดยเฉลี่ยของการปลูกยางพาราเพื่อทดแทนการปลูกลำไยของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน พบว่า ในพื้นที่การปลูกลำไยที่มีอยู่เดิมนั้น มีการปลูกลำไย

เป็นเวลาหลายปีแล้ว ดังนั้นในปีที่ 1 ที่เริ่มการปลูก ขางพารา มีต้นทุนรวมเท่ากับ 32,155 บาท/ไร่ ในปี 2 และ 3 เป็นปีที่มีการบำรุงรักษาขางพารา มีต้นทุนรวมเท่ากับ 16,053 บาท/ไร่ และ 15,670 บาท/ไร่ ตามลำดับ ซึ่งตรงกับปีที่ 5 ของการบำรุงรักษาลำไยที่มีต้นทุนรวม เท่ากับ 18,382 บาท/ไร่ ปีที่ 6 เท่ากับ 18,382 บาท/ไร่ และปีที่ 7 เท่ากับ 18,382 บาท/ไร่ จะเห็นได้ ต้นทุนรวมการบำรุงรักษาของการปลูกขางพาราปีที่ 2 และปีที่ 3 มีค่าน้อยกว่า ต้นทุนรวมการบำรุงรักษาของการปลูกลำไยปีที่ 5 และปีที่ 6 เท่ากับ 2,329 บาท/ไร่ และ 2,712 บาท/ไร่ ในส่วนของผลตอบแทนของการปลูกขางพาราทดแทนการปลูกลำไย พบว่า การปลูกขางพาราทดแทนการปลูกลำไยที่มีอยู่เดิม ทำให้ยังมีผลตอบแทนเหลือจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตลำไย โดยในการปลูกขางพาราในปีที่ 1, 2 และ 3 มีผลตอบแทนเท่ากับ 39,030 บาท/ไร่, 100,965 บาท/ไร่ และ 90,828 บาท/ไร่ ตามลำดับ ดังนั้นการปลูกขางพาราเพื่อทดแทนการปลูกลำไยน่าจะให้ผลตอบแทนที่ดีในระยะยาวได้

CHIANG MAI UNIVERSITY 1964

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Cost and Return on Investment of Rubber Cultivation to Substitute Longan Cultivation of Agriculturists in Lamphun Province

Author Miss Nupis Thiwapat

Degree Master of Business Administration (Agro-Industry Management)

Independent Study Advisor Asst. Prof. Dr. Yuthana Phimolsiripol

Abstract

The objective of this independent study was to investigate the cost and return on investment of rubber cultivation to substitute longan cultivation of agriculturists in Lamphun province. Results showed as follows :

The three agriculturists in Lamphun province were selected to involve in this study. The initial concept for rubber cultivation of them was due to the high cost of longan cultivation. In addition, they had studied about rubber cultivation in Kamphangphet and Chiang Rai provinces. Furthermore, they desired to grow the perennial plant which was able to harvest all year. The government also had supported the knowledge for the agriculturists who would like to grow the rubber tree. The general information from sample group was found that the quantity of pre-cultivation of rubber tree was average at 81 plants/Rai and mostly all plants were their own property. The capital sources were from their own capital average at 83.3% and minority from the BAAC average at 16.7%. The young plants were about 60% brought by themselves and approximately 40% from the office of the rubber replanting aid fund. The water sources were mostly used ground water and pond. The cultivation area was plain area.

The rubber cultivation in Lamphun province started from rubber intercropping in longan cultivation. When rubber trees had 3rd year growth, longan trees were removed. At that time, the rubber trees were able to produce latex because the agriculturist completely feed with water and fertilizer, including ethylene gas application for accelerating plant growth.

The comparison of total cost and average profit were found as follows. The cultivation areas were used for longan cultivation in several years, the total costs of rubber in 1st, 2nd and 3rd year were 32,155 Baht/Rai, 16,053 Baht/Rai and 15,670 Baht/Rai, respectively. While longan cultivation had total cost at the 5th year 18,382 Baht/Rai, 6th year 18,382 Baht/Rai and 7th year 18,382 Baht/Rai. The 2nd and 3rd year of rubber cultivation cost had less than the total cost of longan cultivation in 5th and 6th year for 2,329 Baht/Rai and 2,712 Baht/Rai. Overall, the investment of rubber cultivation to substitute longan cultivation seems to be promising. After calculation the cost and return from longan and rubber cultivations, the rest revenues in 1st, 2nd and 3rd year of rubber cultivation investment were 39,030 Baht/Rai, 100,965 Baht/Rai and 90,828 Baht/Rai, respectively. Therefore, the rubber cultivation to substitute longan cultivation could be able to gain more profit in the long term investment.